

РЕШЕНИЕ

№ 425

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО III ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Тодорова

Членове: Христинка Колева
Мирослав Стоянов

при участието на секретаря Таня Ст. Георгиева
в присъствието на прокурора Сн. Анг. Ст.
като разгледа докладваното от Мирослав Стоянов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100601284 по описа за 2022 година

Производството е по реда на гл. XXI НПК.

Образувано е по протест на СРП срещу Присъда от 23.02.2022 г. по нощд № 18026/2021 г. на СРС, НО, 104-ти състав, с която В.Н. е призната за невиновна в това, че на 17.05.2021 г. управлявала моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – кокаин, поради което на основание чл. 304 НПК е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение.

В протеста са наведени доводи за неправилност на обжалвания акт поради несъответствието му със събраните по делото доказателства. Прокуратурата твърди, че установяването на употребата на наркотично вещество става чрез всички допустими и годни доказателства и доказателствени средства, събрани по реда на НПК, тъй като в състава на престъплението по чл. 343б, ал. 3 НК липсва изискване употребата на наркотични вещества или техни аналози да се установи по надлежния ред, съответно по реда на Наредба № 1/17 г. Такива доказателствени средства са свидетелските показания на полицейските служители във връзка с протокол за извършена проверка за употреба на наркотични вещества и разпечатка на резултатите от проверката, както и заключението на химико-токсикологичната експертиза, като е без значение в коя биологична проба на подсъдимата - кръв или урина, е установено наличие на наркотичното вещество кокаин. Не се правят искания за събиране на нови доказателства.

Иска се отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимата да бъде призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение с налагане на наказание по чл. 55 НК с оглед чистото ѝ съдебно минало, а срокът на наказанието по чл. 343г НК наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ да бъде не по-малък от една година.

В проведеното по реда на чл. 327 НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на подсъдимата, на свидетели и на вещи лица.

В открито съдебно заседание представителят на държавното обвинение не поддържа протеста, без да го оттегля. Излага съображения, че процесният случай касае деяние, чиято обществена опасност значително се отклонява от обичайните прояви от този род с оглед отдалечения във времето прием на наркотичното вещество преди управлението на МПС и това, че подсъдимата не е повлияна по никакъв начин от това вещество.

В открито съдебно заседание защитникът на подсъдимата Н. оспорва протеста и моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна по съображения, изложени във възражението срещу протеста.

Подсъдимата В.Н., редовно призована, се явява и в последната си дума моли за потвърждаване на оправдателната присъда на районния съд.

Съдът, като прецени доводите и възраженията на страните и като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт, на основание чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Протестът е подаден в законоустановения срок от надлежно легитимирана страна срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустим.

Разгледан по същество, протестът на СРП е неоснователен.

Подсъдимата В. Н. Н. е родена на **** г. в гр. София, българка, българска гражданка, със средно образование, студент, неомъжена, неосъждана, с адрес за призоваване в гр. Благоевград, ул. **** ЕГН *****.

За да постанови присъдата си, първоинстанционният съд е събрал всички относими към предмета на делото доказателства по реда на съкратеното съдебно следствие по чл. 371, т. 1 НПК въз основа на одобрено съгласие на подсъдимата и нейният защитник съгласно чл. 373, ал. 3 НПК, както следва: протокол за разпит на свидетелите Е.В., Б.В., С.Ч., Г.И. и протоколи за разпит на обвиняемата; заключение на съдебна химикотоксикологична експертиза и заключение на съдебно-психиатрична експертиза; административнонаказателна преписка със следните приложения: акт за установяване на административно нарушение и заповед за прилагане на принудителна административна мярка, талон за медицинско изследване, протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или

упойващи вещества, разпечатка от тест с дрегер, справка картон на водача, справка собственост на лек автомобил, протокол за сервизна проверка на дрегер 5000 № ARKD0049, дрегер касета; протокол за медицинско изследване с лист с два броя холограмни стикери за вземане на проби кръв и урина.

Въззивният съд след собствен комплексен анализ на всички събрани по делото доказателства намира, че установената фактическа обстановка от районния съд е обоснована и почива на вярна и добросъвестна интерпретация на събраните по делото доказателства, анализирани в тяхната съвкупност.

Правилно районният съд е установил, че на 17.05.2021 г. около 03,35ч по ул. „Златен рог“ в г. София подсъдимата Н. е управлявала лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „АМГ ГТ Р“ с рег.№ **** с посока на движение от бул. „Черни връх“ към бул. „Джеймс Баучер“, като в автомобила се возело и лицето К.П.С., който не е разпитан в досъдебното производство.

От протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества и от показанията на горепосочените свидетели В., В., Ч. и И. се установява, че процесният автомобил е бил спрял от дежурните на смяна младши инспектори Ч. и И., тъй като забелязали ненужно форсиране на двигателя на автомобила, съпътствано от несигурен начин на шофиране на водача на превозното средство. При извършената проверка на самоличността на подсъдимата и другия пътник в автомобила органите на реда констатирали силен мирис на алкохол от автомобила и възбудено поведение от страна на подсъдимата. На местопроизшествието били изпратени за оказване на съдействие свидетелите – младшите автоконтрольори В. и В.. Свид. В. извършил проверка за употреба на наркотични вещества от подсъдимата с техническо средство – дрегер „Дръг Тест 5000“, фабр. № ARKD0049, който бил технически годен към момента на проверката видно от протокол за сервизна проверка на дрегера от 05.01.2021 г. с валидност 12 месеца. Проба № 170/17.05.2021 г. с дрегера реагирала положително на кокаин, което било отразено в издадения на подсъдимата талон за медицинско изследване. На подсъдимата е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДВП поради управление на пътно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Подсъдимата не приела показанията на техническото средство - дрегер, като подписала акта с възражения и именно това довело до издаването на горепосочения талон за медицинско изследване с оглед установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози съгласно чл. 3а, т. 2 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (загл. изм. - дв, бр. 81 от 2018 г.) (Наредбата).

Според показанията на свидетелите В., В., Ч. и И. младшите инспектори Ч. и И. придружили подсъдимата до Военномедицинска акаемия за вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване по реда на чл. 7, ал. 2 от Наредбата.

Според заключението на съдебно-психиатричната експертиза подсъдимата е вменяема по смисъла на чл. 33 НК, без да страда от психическо заболяване в тесния смисъл на понятието и не се води на отчет в психиатрично заведение, поради което съдът приема, че същата може да носи наказателна отговорност за вмененото деяние.

От резултатите на съдебната химико-токсикологична експертиза се установява, че в представената за анализ проба кръв от подсъдимата не се идентифицира наличие на наркотични вещества и техни метаболити, а от пробата урина на подсъдимата се идентифицират следните вещества: наличие на кокаин и негов метаболит – метилекгонин, кокаетилен, както и наличие на лекарствените вещества метронидазол и метаболити, есциталограм и метаболити, никотин, котинин, кофеин и теобромин. Според заключението на същата експертиза наличието на кокаин и неговия метаболит метилекгонин в пробата урина и отсъствието му в пробата кръв води до извод за употреба на кокаин в период по-голям от 12-36 часа преди вземането на биологичните проби.

Съгласно разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредбата при химико-токсикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв. Употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба. При липса на проба урина изследването се извършва само с пробата кръв.

Настоящата инстанция кредитира като компетентно и обективно изготвено заключението на съдебната химико-токсикологична експертиза, според която кокаинът е употребен повече от 12-36 часа преди вземането на биологичните проби. В процесния случай наличие на кокаин и негов метаболит се установява само в пробата урина, а не и в пробата кръв, взета от подсъдимата след положителната проба за кокаин с дрегер. При това положение подсъдимата действително е употребила кокаин, но към момента на управление на автомобила не е била под въздействието на кокаин с оглед сравнително отдалечения времеви период от употребата на кокаина до управлението на превозно средство.

Така районният съд, макар и да е оправдал подсъдимата за инкриминираното деяние, е формирал неправилни мотиви, че деянието не е извършено от обективна страна поради липса на доказателства, както и че подсъдимата не е имала умисъл относно наличието на кокаин в своя организъм, а е действала по непредпазливост. От събраните по делото доказателства безспорно се установява съзнателна употреба на кокаин от подсъдимата с оглед положителната проба на наркотичното вещество в нейната урина, което по никакъв начин не изключва умисъла за извършване на вмененото деяние. Поради това подсъдимата е съзнавала общественотоопасния характер на това да управлява превозно средство след употреба на наркотично вещество.

По принцип деянията, които осъществяват предвидените в състава на дадено престъпление признаци, са именно общественноопасните прояви, които са забранени от правните норми. По изключение е възможно обаче определено деяние да съдържа признаците на състав на престъпление, но само привидно – без действително да е общественноопасно или без да е такова в достатъчна степен, тъй като при конкретните условия, то изобщо не е от естество да засегне обществените отношения, които са негов обект или това засягане е незначително. Тези две хипотези са залегнали в разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК, според която не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественноопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. И при двете хипотези деянието се явява малозначително и не представлява престъпление, поради това, че се изключва обществената опасност на деянието и свързаната с нея противоправност. Тази разпоредба е приложима по отношение на всички видове престъпления.

След анализ на събраните по делото доказателствени материали съдът намира, че в конкретния случай е налице втората хипотеза, визирана в чл. 9, ал. 2 НК. С действията си подсъдимата Н. формално е осъществила състава на престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК, но обществената опасност на извършеното деяние е явно незначителна и не представлява основание за реализиране на наказателна отговорност.

Тази преценка съдът направи, като отчете характера на конкретното деяние и възможността му да засегне обществените отношения, които са обект на престъпленията от този вид.

Обществената опасност на всяко деяние е негово конкретно обществено качество и то се изразява в отрицателното въздействие върху конкретния вид обществени отношения, обект на защита. За изясняване на общественноопасния характер на деянията поначало следва да бъдат изяснени характерът, начинът и степента на засягане на обекта, специалните качества на дееца и субективните особености на неговата проява. Следвайки този подход на обсъждане на доказателствените материали, съдът прецени правното значение на следните обстоятелства:

- наркотичното вещество е открито в урината, а не в кръвта на подсъдимата, съответно липсват данни за количеството наркотично вещество в пробата урина, взета от подсъдимата;
- сравнително отдалечения момент на употреба на наркотични вещества от момента на инкриминираното деяние, което е оказало сравнително пониска степен на въздействие върху нейния организъм по време на управление на превозното средство;
- добри характеристични данни за подсъдимата – студентка в университет;
- младата ѝ възраст;
- чистото съдебно минало на подсъдимата.

Съобразявайки тези факти, съдът прие, че в конкретния случай се

разкриват съществени отклонения от типичното отрицателно въздействие върху обществените отношения, които по принцип се засягат от престъплението – управление на превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Въздействието на инкриминираното деяние върху тези защитени обществени отношения е явно незначително, с оглед обективните му признаци, от една страна, и с оглед положителната личност на подсъдимата - от друга. Ето защо съдът намира, че деянието действително е обществено укоримо, но укоримостта му не представлява достатъчно високата степен на обществена опасност, която е необходима, за да го направи престъпно и да изисква прилагане на наказателна репресия.

С оглед изложените съображения, съдът прие, че е налице явна незначителност на обществената опасност на инкриминираното деяние, поради което то не е и престъпно.

По гореизложените съображения вмененото деяние е с явно незначителна обществена опасност и представлява малозначително деяние по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, за което подсъдимата правилно е оправдана от първоинстанционния съд.

Изхождайки от изложените принципни положения, въззивният съд в настоящия случай намира, че в досъдебното и в първоинстанционното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за връщане на делото за ново разглеждане от районния съд. На подсъдимата Н. са разяснени правата.

В заключение, след обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 НПК служебна проверка на присъдата, въззивната инстанция не констатира основания за нейното изменение или отмяна, поради което прие, че следва да бъде потвърдена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 НПК, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НК, III въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда от 23.02.2022 г. по нохд № 18026/2021 г. на СРС, НО, 104-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____